

UOHSX00DSYD2

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0129/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-26373/2020/321/TMi

Brno 25. srpna 2020

V řízení o rozkladu ze dne 23. 6. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Národní muzeum, příspěvková organizace**, IČO 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupena JUDr. Jaromírem Císařem, ev. č. ČAK 07145, IČO 66229375, advokátem a společníkem obchodní společnosti CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha

podanému proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0175/2020/VZ č. j. ÚOHS-16767/2020/531/MKe ze dne 5. 6. 2020, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 28. 4. 2020 z moci úřední ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Dodávka a instalace osvětlení do stálých expozic v Historické a Nové budově Národního muzea**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 3. 10. 2019 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 10. 2019 pod ev. č. Z2019-034662, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 194-470783, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019 pod ev. č. 2019/S 217-532581,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

I.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0175/2020/VZ č. j. ÚOHS-16767/2020/531/MKe ze dne 5. 6. 2020 podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

II.

Nařizuji z moci úřední podle § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

p ř e d b ě ž n é o p a t ř e n í:

Zadavateli - Národní muzeum, příspěvková organizace, IČO 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, 110 00 Praha - **se ukládá zákaz uzavřít rámcovou dohodu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku** s názvem „Dodávka a instalace osvětlení do stálých expozic v Historické a Nové budově Národního muzea“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 3. 10. 2019 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 10. 2019 pod ev. č. Z2019-034662, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 194-470783, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019 pod ev. č. 2019/S 217-532581.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Národní muzeum, příspěvková organizace, IČO 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupena JUDr. Jaromírem Císařem, ev. č. ČAK 07145, IČO 66229375, advokátem a společníkem obchodní společnosti CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha, ověřeno na základě plné moci ze dne 6. 1. 2020 (dále jako „**zadavatel**“) - zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“)¹, dne 3. 10. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení otevřené řízení za účelem uzavření rámcové dohody s názvem „Dodávka a instalace

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

osvětlení do stálých expozic v Historické a Nové budově Národního muzea“, oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 10. 2019 pod ev. č. Z2019-034662, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 194-470783, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 11. 2019 pod ev. č. 2019/S 217-532581 (dále jako „**veřejná zakázka**“).

2. Předmětem rámcové dohody v předpokládané hodnotě 50 000 000 Kč bez DPH byly dle bodu II.1.3) oznámení o zahájení zadávacího řízení dodávky, přičemž z bodu II.1.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení vyplývá, že „*[p]ředmětem plnění veřejné zakázky budou dodávky a instalace osvětlení do stálých expozic v Historické a Nové budově Národního muzea, a to především pro expozice s názvy „Příroda“, „Evoluce“, „Dějiny“, „Lidé“, „Klenotnice a Mincovní kabinet“.* Předmět plnění je blíže specifikován ve čl. 3.2. zadávací dokumentace.“.
3. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 27. 3. 2020 tři po obsahové stránce totožné podněty (dále také jako „**podnět**“) k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, na jejichž základě si vyžádal od zadavatele písemné vyjádření k podanému podnětu a dokumentaci o zadávacím řízení.
4. Po přezkoumání obsahu podnětu, dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření zadavatele a na základě vlastního zjištění získal Úřad pochybnosti, zda zadavatel stanovil zadávací podmínky v souladu s § 79 odst. 2 písm. k) zákona, ve spojení se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona, když ve vztahu k posouzení prokázání kvalifikace dodavatelů určil v čl. 5. „Požadavky zadavatele na kvalifikaci dodavatelů“, konkrétně v části „5C Technická kvalifikace“, zadávací dokumentace pravidlo, na základě kterého by neposuzoval pouze splnění kvalifikačních požadavků ve spojení s určeným minimálním standardem jednotlivých nabízených výrobků doplněných dodavatelem do přílohy č. 3 „Typový seznam osvětlení“ zadávací dokumentace, který v citované příloze zadávací dokumentace sám stanovil, nýbrž při posouzení prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. k) zákona současně i hodnotil kvalitativní vlastnosti některých nabízených výrobků uvedené dodavatelem v příloze č. 9 „Parametry vybraných typů svítidel“ zadávací dokumentace. Zadavatel stanovil pro prokázání předmětného kritéria technické kvalifikace minimální bodovou hranici 3600 bodů, přičemž při nedosažení této bodové hranice považoval takového dodavatele za nesplňujícího kvalifikaci, a to i v případě, když by z předložených dokumentů vyplývalo u každého nabízeného výrobku splnění stanovených požadavků zadavatelem. Takto nastavený způsob posouzení technické kvalifikace dle citovaného ustanovení zákona zadavatelem popírá její samotný smysl a účel, jímž je posouzení splnění stanovených požadavků, a nikoliv hodnocení konkrétních kvalitativních vlastností daných výrobků jdoucích nad rámec stanoveného minima, přičemž takto stanovené kritérium technické kvalifikace vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech zadavatele a postup zadavatele je tak netransparentní. Z uvedeného důvodu Úřad zahájil správní řízení z moci úřední ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 5. 6. 2020 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0175/2020/VZ č. j. ÚOHS-16767/2020/531/MKe (dále jako „**napadené rozhodnutí**“).
6. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 79 odst. 2 písm. k) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona a zde vyjádřenou zásadou transparentnosti, když ve vztahu k prokázání kritéria technické kvalifikace dle čl. 5. „Požadavky zadavatele na kvalifikaci dodavatelů“, konkrétně v části „5C Technická kvalifikace“, zadávací dokumentace stanovil pravidlo, na základě kterého neposuzoval pouze splnění kvalifikačních požadavků ve spojení s určeným minimálním standardem jednotlivých nabízených výrobků dle přílohy č. 3 „Typový seznam osvětlení“ zadávací dokumentace, nýbrž při posouzení prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. k) zákona současně posuzoval a hodnotil i kvalitativní vlastnosti některých nabízených výrobků uvedených dodavateli v příloze č. 9 „Parametry vybraných typů svítidel“ zadávací dokumentace jdoucích nad rámec stanoveného minimálního standardu jednotlivých výrobků, přičemž za kvalifikovaného nepovažoval dodavatele, který nedosáhne bodové hranice alespoň 3600 bodů, a to i přestože by z předložených dokumentů požadovaných k prokázání předmětného kritéria technické kvalifikace vyplývalo splnění všech zadavatelem stanovených požadavků na jednotlivé nabízené výrobky, přičemž takto stanovené kritérium technické kvalifikace vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech zadavatele a postup zadavatele je tak netransparentní.
7. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.
8. Výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli až do pravomocného skončení správního řízení zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí potom Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že s ohledem na znění zákona a na binární povahu výsledku posouzení technické kvalifikace dodavatele není možné, aby zadavatel v rámci posouzení technické kvalifikace přiděloval dodavateli za splnění určitých požadavků na prokázání kritéria technické kvalifikace konkrétní počet bodů, resp. aby splnění kvalifikace bylo vázáno na dosažení určité minimální bodové hranice. Takovým postupem by zadavatel nad rámec stanovené minimální úrovně pro prokázání splnění technické kvalifikace, jejímž výsledkem má být ověření skutečnosti, zda dodavatel je, či není k plnění veřejné zakázky kvalifikován, tzn. výsledek ve smyslu „splnil/nesplnil“ či „je/není kvalifikován“, provedl další selekci dodavatelů, v rámci níž by skrze přidělené bodové ohodnocení vyjádřil svou preferenci nabídky konkrétního dodavatele, a fakticky tak v rámci posouzení technické kvalifikace přistoupil k jakémusi „kvazihodnocení“, neboť by již k nabídkám dodavatelů přistupoval rozdílně v závislosti na jejich obsahu, resp. v závislosti na míře naplnění jednotlivých požadavků zadavatele. Výsledkem posouzení technické kvalifikace dodavatele tak má dle Úřadu být „pouze“ konstatování, zda dodavatel zadavatelem stanovená kritéria technické kvalifikace splnil či nesplnil, a nikoliv závěr, zda konkrétní dodavatel v porovnání s ostatními dodavateli splnil zadavatelem stanovená kritéria technické kvalifikace „stejně dobře“ či „o něco lépe“.

III. Rozklad zadavatele

10. Dne 23. 6. 2020 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 8. 6. 2020. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

11. Zadavatel v rozkladu namítá, že Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí neuvádí žádnou konkrétní zákonnou povinnost, kterou by zadavatel svým postupem porušil. Dle zadavatele Úřad rovněž nijak nevysvětluje, proč podle něj kritérium technické kvalifikace vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech zadavatele, což činí postup zadavatele netransparentním. V bodě 44 napadeného rozhodnutí Úřad uvádí, že zadavatel měl překročit limity požadavků na kvalifikaci, které zákon k prokázání kvalifikace umožňuje stanovit, neuvádí však, o jaké limity jde nebo čím je zadavatel překročil. Odůvodnění výše zmíněných závěrů by však dle zadavatele mělo být zcela stěžejní součástí napadeného rozhodnutí a jeho absence tak činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
12. Další námitka zadavatele směřuje k závěru Úřadu, podle kterého je ustanovení článku 5C písm. b) zadávací dokumentace určením jakéhosi minima pro technickou kvalifikaci, zatímco ustanovení článku 5C písm. c) zadávací dokumentace Úřad označuje jako něco navíc znevýhodňující dodavatele, kteří již splnění požadavků na technickou kvalifikaci dle článku 5C písm. b) zadávací dokumentace prokázali. Zadavatel k tomu uvádí, že oba zmíněné kvalifikační požadavky stojí na stejné úrovni a působí vedle sebe, nejsou tedy žádným následným sítem těch dodavatelů, kteří „základní“ technickou kvalifikaci prokážou, jak v napadeném rozhodnutí dovozuje Úřad. Zadavatel navíc dodává, že ani v případě tohoto závěru Úřad neodůvodňuje, proč je kritérium technické kvalifikace stanovené v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace veřejné zakázky považováno za netransparentní a jaké konkrétní pochybnosti o pravých důvodech zadavatele vzbuzuje.
13. Zadavatel dále namítá, že důvody, které ho vedly ke stanovení podmínky dle článku 5C písm. c) zadávací dokumentace jasně a podrobně sdělil Úřadu ve svém vyjádření ze dne 19. 5. 2020. Úřad však důvody uvedené v tomto vyjádření zcela opomenul a nijak se jimi v napadeném rozhodnutí nezabýval. Zadavatel proto v rozkladu ve věci důvodů vedoucích ke stanovení podmínky technické kvalifikace v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace plně odkázal na své vyjádření ze dne 19. 5. 2020 a zároveň tyto důvody v rozkladu znovu uvedl.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel z výše uvedených důvodů navrhuje, aby předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“), a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl v rozporu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k dalšímu projednání.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu

K transparentnosti postupu zadavatele v zadávacím řízení

18. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 79 odst. 2 písm. k) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona a zde vyjádřenou zásadou transparentnosti.
19. Dle § 79 odst. 2 písm. k) zákona může zadavatel k prokázání technické kvalifikace požadovat vzorky, popisy nebo fotografie výrobků určených k dodání.
20. Dle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu dle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
21. Úřad dle napadeného rozhodnutí spatřoval netransparentnost postupu zadavatele ve stanovení pravidla v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace, podle nějž zadavatel neposuzoval pouze splnění kvalifikačních požadavků ve vztahu k minimálnímu standardu výrobků dle přílohy č. 3 zadávací dokumentace, nýbrž při posouzení splnění požadavků technické kvalifikace současně hodnotil i kvalitativní vlastnosti nabízených výrobků uvedených dodavateli v příloze č. 9 zadávací dokumentace jdoucích nad rámec stanoveného minimálního standardu jednotlivých výrobků. Za kvalifikovaného pak nepovažoval dodavatele, který nedosáhne bodové hranice alespoň 3600 bodů, a to i přestože by z předložených dokumentů požadovaných k prokázání předmětného kritéria technické kvalifikace vyplývalo splnění všech zadavatelem stanovených požadavků na jednotlivé nabízené výrobky. Takto stanovené kritérium technické kvalifikace pak dle Úřadu vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech zadavatele a postup zadavatele je tak netransparentní.
22. Aby bylo postup zadavatele možné označit za transparentní, je nutné, aby zadavatel postupoval s požadovanou mírou publicity (musí tedy být dodrženy všechny uveřejňovací povinnosti zadavatele alespoň v takovém rozsahu, jaký stanovuje zákon), aby se dodavatelé mohli s veřejnou zakázkou seznámit. Zadavatel rovněž musí postupovat (včetně vymezení jednotlivých zadávacích podmínek) tak, aby byl jeho postup přezkoumatelný, čitelný a jasný (viz Pavel HERMAN, Vlastimil FIDLER a kolektiv. *Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek*. 1. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016. Komentář k § 6, s. 22). Proto musí být kvalifikační i hodnotící kritéria předem stanovená v zadávací dokumentaci a zadavatel musí ve všech vydávaných rozhodnutích odůvodňovat své úvahy. K tomu je třeba poznamenat, že

kritéria technické kvalifikace i hodnotící kritéria zadavatel dopředu podrobně popsal v zadávací dokumentaci, konkrétně pak v článku 5C (kritéria technické kvalifikace), respektive článku 9 (hodnotící kritéria) zadávací dokumentace.

23. Ze správního spisu vyplývá, že žádný z dodavatelů nevyužil institut vysvětlení zadávací dokumentace zakotvený v § 98 zákona, který slouží k vysvětlení konkrétních částí zadávací dokumentace. Rovněž lze poukázat na to, že tři dodavatelé podali do zadávacího řízení svou nabídku. Ačkoliv právě uvedené skutečnosti nemohou samy o sobě vést k závěru, že zadavatel postupoval transparentně, jde o skutečnosti, které takový závěr silně indikují.
24. Zadavatel pak vzhledem k absenci žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace podrobně vysvětlil své důvody pro stanovení kritéria technické kvalifikace dle článku 5C písm. c) zadávací dokumentace až ve svém vyjádření ze dne 19. 5. 2020. V něm v bodech 12-14 uvedl následující:

„12. Konkrétně zadavatel zjistil, při požadavcích formulovaných uvedeným způsobem nastávají pouze dva možné scénáře, oba jsou přitom nežádoucí. Buď zadavatel stanoví konkrétní požadavky na dané technické parametry tak, aby bylo zajištěno, že výsledné portfolio svítidel umožní odpovídající nasvícení expozic zadavatele. Pak však někteří výrobci osvětlení (resp. distributoři osvětlení těchto výrobců) nebudou schopni podmínky účasti v zadávacím řízení splnit, jelikož svítidla z jejich portfolia některé takto stanovené požadavky nebudou splňovat (a to ačkoliv v jiných parametrech budou naopak minimální požadavky překračovat natolik výrazně, že v případě reálného plnění předmětu veřejné zakázky budou tato svítidla vyhovovat, jelikož nedostatky v určitém technickém parametru budou kompenzovat silnými stránkami v rámci jiných parametrů). V tomto prvním scénáři by tedy bylo znemožněno podání nabídky některým způsobilým dodavatelům, což je výsledek nejen v rozporu s požadavky zákona, ale rovněž i výsledek v rozporu se zájmy zadavatele. Zadavatel má zájem získat co největší počet konkurenceschopných nabídek a z nich následně vybrat tu nejvýhodnější, nikoliv počet možných účastníků zadávacího řízení předem bezdůvodně omezovat.

13. Ve druhém scénáři pak zadavatel stanoví konkrétní požadavky na dané technické parametry tak, aby bylo zajištěno, že je splní portfolia všech (nebo minimálně většiny) jemu známých výrobců. Ovšem takto stanovená minimální úroveň pro splnění kritéria technické kvalifikace (slovy ÚOHS) „popírá smysl a účel kvalifikace“, kterým je nikoliv prosté posouzení splnění zcela arbitrárně stanovených požadavků, ale zejména ověření a zajištění, že vybraný dodavatel disponuje takovým vybavením, schopnostmi a v tomto případě konkrétně výrobky, že bude schopen předmět veřejné zakázky skutečně realizovat.

14. V konečném důsledku, pokud zadavatel nemá zcela rezignovat na ověřování, zda bude vybraný dodavatel skutečně schopen předmět veřejné zakázky se svým portfoliem svítidel realizovat, musí stanovit způsob posouzení technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. k) zákona odlišně než pouhým výčtem pevně stanovené minimální úrovně u jednotlivých technických parametrů svítidel, jak je uvedeno v článku 5C písm. b) zadávací dokumentace. Z tohoto důvodu tedy zadavatel doplnil vymezení minimální úrovně pro splnění kritéria technické kvalifikace dle ust. § 79 odst. 2 písm. k) zákona také o požadavky dle článku 5C písm. c) zadávací dokumentace.“

Úřad však obsah tohoto vyjádření zadavatele v napadeném rozhodnutí nezohlednil, ačkoliv mu § 68 odst. 3 správního řádu ukládá mj. v odůvodnění rozhodnutí uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Úřad může některé argumenty vnesené do správního řízení považovat za nepřiléhavé, nebo za nadbytečné, avšak i tyto myšlenkové pochody je nezbytné zanést do vydaného rozhodnutí. Jestliže tedy účastník řízení přednesl konkrétní argumenty, Úřad se s nimi měl vypořádat po věcné stránce nebo měl uvést, proč k nim nebude přihlížet. Pokud tak Úřad neučiní, může se jednat o prvek nepřezkoumatelnosti vydaného rozhodnutí.

25. Závěry napadeného rozhodnutí shledává předseda Úřadu nesprávnými hned ze dvou důvodů. Prvním z nich je právní hodnocení kvalifikačního požadavku uvedeného v článku 5C písm. b) zadávací dokumentace jako určitého minima pro technickou kvalifikaci, zatímco kvalifikační požadavek uvedený v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace označuje Úřad za „vlastnosti jdoucí nad rámec stanovené požadované minimální úrovně“. Ze zadávací dokumentace však nijak nevyplývá, že by každé z těchto ustanovení plnilo jinou funkci, naopak jsou systematicky zařazena na stejnou úroveň a teprve společně a vedle sebe vytvářejí minimální úroveň pro splnění kritérií technické kvalifikace dle § 73 odst. 6 písm. b) zákona. Pro „kvalifikování“ jednotlivých dodavatelů je nutné splnit kumulativně požadavky obou zmíněných ustanovení. Proto pokud by některý dodavatel splnil požadavky technické kvalifikace stanovené v článku 5C písm. b) zadávací dokumentace a zároveň nesplnil požadavky stanovené v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace, byl by ze zadávacího řízení vyloučen dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona stejně jako v případě, že by požadavky stanovené v článku 5C písm. c) zadávací dokumentace splnil a naopak nesplnil požadavky technické kvalifikace stanovené v článku 5C písm. b) zadávací dokumentace. Z uvedeného je tedy zřejmé, že zadávací dokumentace nezakotvuje dvoufázové hodnocení ani „druhotné síto“, jak uvádí Úřad v bodě 44, nýbrž v souladu se zákonem stanovuje minimální úroveň pro splnění kritérií technické kvalifikace, která se skládá ze dvou samostatných kritérií, které je třeba splnit kumulativně.
26. Druhý důvod nesprávnosti napadeného rozhodnutí shledává předseda Úřadu v závěru, že zadavatel stanovil v článku 5C zadávací dokumentace pravidlo, na základě kterého má být posuzováno nejen splnění kvalifikačních požadavků, ale má docházet ke „kvazihodnocení“ nabídek. Úřad k tomu v bodě 50 napadeného rozhodnutí uvádí, že *„Zadavatel tak již ve fázi posouzení kvalifikace dodavatelů, v rámci níž má posuzovat „pouze“ schopnost dodavatele plnit veřejnou zakázku, resp. v případě technické kvalifikace dle citovaného ustanovení zákona posoudit, zda z předložených popisů apod. vyplývá splnění podmínek stanovených v zadávací dokumentaci, nikoliv kvalitu jím nabízeného plnění, přistupoval k nabídkám dodavatelů odlišně, když na základě přiděleného bodového ohodnocení vyjádřil svou preferenci nabídky konkrétního dodavatele, čímž vykročil ze zákonného rámce stanoveného pro fázi posouzení kvalifikace dodavatelů, a v podstatě vstoupil do fáze jakéhosi „předhodnocení“ nabídek před jejich samotným hodnocením.“*
27. Úřad dále v bodě 51 napadeného rozhodnutí poznamenává, že *„zákon striktně rozlišuje požadavky na kvalifikaci dodavatele (§ 73 až 88 zákona), které jsou předpokladem účasti dodavatele v zadávacím řízení, od kritérií hodnocení (§ 114 zákona a násl.). Aspekty týkající se požadavků na prokázání splnění kvalifikace proto nemohou být zaměňovány s kritérii hodnocení pro zadání veřejné zakázky. Kvalifikační předpoklady proto nelze použít jako*

kritéria pro hodnocení nabídek, neboť by došlo ke směšování dvou odlišných stádií zadávacího řízení, jejichž účel vykazuje zásadní odlišnosti.“

28. Dle § 79 odst.1 zákona stanovuje kritéria technické kvalifikace zadavatel za účelem prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě. Zadavatel může považovat technickou kvalifikaci za neprokázanou, pokud prokáže, že dodavatel má protichůdné zájmy, které by mohly negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky. Dle § 79 odst. 2 písm. k) zákona může zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat vzorky, popisy nebo fotografie výrobků určených k dodání.
29. Smysl a účel technické kvalifikace Úřad v napadeném rozhodnutí uchoпил správně. Velmi zjednodušeně lze konstatovat, že zadavatel si vymezí minimální úroveň technické kvalifikace a dodavatel, který této úrovni nedosáhne, může (v případě vybraného dodavatele musí) být vyloučen ze zadávacího řízení. Jde tak skutečně o binární síto. Nelze ztrácet ze zřetele, že zákon nevymezuje (a z povahy věci ani nemůže), jaká kritéria minimální technické kvalifikace si má zadavatel nastavit (zákon pouze v § 79 odst. 2 vymezuje doklady, které může zadavatel za účelem prokázání kritérií technické kvalifikace po dodavatelích požadovat), případně jakou metodu použije k posouzení jejich splnění.
30. Zadavatel k prokázání technické kvalifikace dodavatele požadoval dle článku 5C zadávací dokumentace mimo jiné popis parametrů vybraných typů svítidel obsažených v příloze č. 9 zadávací dokumentace. Na základě uvedených parametrů mají být následně každému dodavateli přiděleny body dle postupu uvedeného v příloze č. 9 zadávací dokumentace. Jako podmínku pro splnění této části kvalifikace zadavatel stanovil dosažení alespoň 3600 bodů z celkových 4200 (viz článek 5C písm. c) zadávací dokumentace).
31. Dle § 114 odst. 1 zákona zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti. Dle § 114 odst. 2 zákona se ekonomická výhodnost nabídek hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně poměru nákladů životního cyklu a kvality. Zadavatel může ekonomickou výhodnost nabídek hodnotit také podle nejnižší nabídkové ceny nebo nejnižších nákladů životního cyklu.
32. Dle § 115 odst. 1 zákona musí zadavatel v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují a) kritéria hodnocení, b) metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a c) váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.
33. Účelem hodnocení pak je sestavení pořadí nabídek na základě toho, jak jsou jednotlivé nabídky na základě hodnotících kritérií ohodnoceny a porovnávány mezi sebou. Dodavatel, jehož nabídka byla hodnocena jako nejlepší, se v ideálním případě stává vybraným dodavatelem a je s ním uzavřena smlouva. Negativním důsledkem pro nedostatečné hodnocení ovšem není – na rozdíl od např. technické kvalifikace – možnost vyloučení ze zadávacího řízení, ale pouze významné snížení šance stát se vybraným dodavatelem.
34. V článku 9 zadávací dokumentace stanovil zadavatel způsob hodnocení nabídek na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality, přičemž kritéria hodnocení tvoří nabídková cena, jejíž váha je 60 %, a kvalita nabízeného řešení, jejíž váha je 40 %. V rámci dílčího hodnotícího kritéria kvality nabízeného řešení bude zadavatel hodnotit počet bodů,

kteřé nabídka získá nad minimální požadovanou hodnotu pro prokázání kvalifikace (tj. nad 3600 bodů).

35. Zadavatel tak k prokázání technické kvalifikace a hodnocení nabídek využívá stejnou bodovací metodu. Jak Úřad správně poznamenal v bodě 51 napadeného rozhodnutí, kvalifikační předpoklady nelze použít jako kritéria pro hodnocení nabídek, neboť by došlo ke směšování dvou odlišných stádií zadávacího řízení, jejichž účel vykazuje zásadní odlišnosti. Zadavatel však nesměšuje dvě odlišná stádia zadávacího řízení, nýbrž při nich pouze využívá stejný bodový systém. Zatímco při posuzování technické kvalifikace je stěžejní pouze dosažení hranice 3600 bodů, přičemž v případě dosažení této hranice nehraje roli, zda dodavatel získá bodů 3601 či 4200 a závěr tohoto posouzení je čistě binární (tedy dodavatel je/není kvalifikován), při hodnocení nabídek bude naopak stěžejní počet bodů, o které nabízené výrobky překročily hranici 3600 bodů. Z této hodnoty se bude na základě předem stanoveného vzorce **již v rámci hodnocení nabídek** odvozovat celkový počet získaných bodů. Zásadní odlišnost mezi technickou kvalifikací a hodnocením nabídek lze spatřovat též v tom, že zatímco následkem nedosažení požadované hranice bodů při prokazování technické kvalifikace bude vyloučení (ať už jako možnost či povinnost) dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona, nízký počet bodů v případě hodnocení nabídek bude mít za následek „pouze“ horší umístění dodavatele mezi uchazeči o veřejnou zakázku. V tomto duchu tedy mechanismus použitý zadavatelem plně zachovává smysl a účel *kvalifikační* i *hodnotící* fáze zadávacího řízení, jak byly popsány shora.
36. Obě zmíněná stádia zadávacího řízení jsou podrobně popsána v zadávací dokumentaci, konkrétně pak v článku 5C, respektive článku 9 zadávací dokumentace, přičemž dle předsedy Úřadu není na základě výše uvedeného pochyb o tom, kdy se které ustanovení zadávací dokumentace aplikuje, tedy v kterém stádiu zadávacího řízení dochází k prokazování technické kvalifikace, a kdy naopak zadavatel hodnotí podané nabídky.
37. Úřad v bodě 44 napadeného rozhodnutí označil „druhotné síto“ spočívající v požadavku článku 5C písm. c) zadávací dokumentace na technickou kvalifikaci za nepřiměřeně přísný požadavek, který může vzbuzovat pochybnosti o pravých důvodech zadavatele. Tomu odpovídá i výrok I napadeného rozhodnutí, který namítá porušení § 79 odst. 2 písm. k) zákona (což ovšem upravuje pouze to, co zadavatel může za účelem posouzení a prokázání kvalifikace po dodavatelích požadovat – volba mechanismu pro posouzení splnění podmínek kvalifikace pak není způsobilá tuto konkrétní část zákona porušit) a zásady transparentnosti dle § 6 zákona, a to z toho důvodu, že takový postup zadavatele vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech zadavatele. Na takovém argumentu nelze postavit závěr o netransparentnosti postupu zadavatele, když na opačné straně pomyslných vah stojí zadávací řízení provedené s požadovanou mírou publicity, a jehož zadávací podmínky jsou stanoveny dostatečně jasně a srozumitelně a nepříčí se zákonu. Stejně tak nelze odhlédnout od toho, že zadavatel rozumně argumentuje, proč do zadávacího řízení implementoval sporný mechanismus – za účelem rozšíření hospodářské soutěže (blíže viz část vyjádření zadavatele, která je citována v bodě 24 tohoto rozhodnutí o rozkladu). Předseda Úřadu si je vědom existence rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159 (kterým byl potvrzen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2010, č. j. 62 Ca 31/2008-114). Avšak je nutno si uvědomit skutkové pozadí dotčených rozsudků, kdy v posuzovaném postupu zadavatele byl přítomen prvek losování, které Nejvyšší správní

soud označuje za „úkon ze své povahy nepřezkoumatelný“. V uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu je dále uvedeno: „Krajský soud interpretuje požadavek transparentnosti tak, že tento není splněn tehdy, pokud jsou v zadávacím postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“ Uvedené judiciální závěry tak nelze aplikovat mechanicky a je nutno nahlížet na zadávací řízení v souvislostech. Závěr o netransparentnosti postupu zadavatele nelze učinit tam, kde jsou pouze velmi zanedbatelné pochybnosti o tom, že zadavatel postupuje férově. Jen za předpokladu, že takové pochybnosti dosáhnou jisté intenzity (jakési pomyslné hladiny v nádobě), je závěr o porušení zásady transparentnosti na místě, kdy prvek losování tuto hladinu výrazně zvyšuje. Touto optikou lze nepochybně nazírat i na uvedené rozsudky tuzemských soudů. Nicméně v nyní řešené věci takový prvek apriorně nekontrolovatelný absentuje, protože by bylo zapotřebí, aby o férovosti postupu zadavatele panovaly intenzivnější pochybnosti, než jak tomu nyní je. Lze jen zopakovat, že zadavatel svůj postup popsal srozumitelně a jasně, uvedl rovněž důvody svého postupu, nevyužívá mechanismus, který by byl zákonem zapovězen a nepostupuje způsobem, který by směšoval proces posouzení kvalifikace s procesem hodnocení nabídek. Použití „nového“ (a tedy ne příliš známého) procesu nelze stavět bez dalšího mimo zákon. Na zadávací podmínky jsou pak kladeny vyšší nároky stran vysvětlení takového „nového“ procesu, ale i těmto požadavkům může zadavatel vyhovět (jako tomu bylo v tomto případě). Pokud jim vyhoví, není dán prostor pro závěr, že by jeho postup (ač „nový“) byl rozporný se zásadou transparentnosti. Nemůže tak obstát závěr napadeného rozhodnutí, že zadavatelem zvolený mechanismus je v rozporu se zásadou transparentnosti.

38. Na základě výše uvedeného považuje předseda Úřadu výrok I. napadeného rozhodnutí za nesprávný. Úřad v dalším projednání věci bude postupovat v souladu se závazným právním názorem předsedy Úřadu (viz níže).

K předmětu správního řízení a postupu Úřadu v novém posouzení věci

39. Úřad dne 27. 3. 2020 obdržel podnět k zahájení správního řízení. Dne 28. 4. 2020 pak Úřad zaslal podatelům podnětu výsledek šetření podnětu, v němž sdělil, že po prošetření dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku, a na základě vlastního zjištění, získal Úřad pochybnost o souladu postupu zadavatele se zákonem, a proto zahájil správní řízení z moci úřední. V oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. 4. 2020 Úřad uvedl, že „získal pochybnosti, zda zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v souladu s § 79 odst. 2 písm. k) zákona, ve spojení se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona, když ve vztahu k posouzení prokázání kvalifikace dodavatelů určil v čl. 5. „Požadavky zadavatele na kvalifikaci dodavatelů“, konkrétně v části „5C Technická kvalifikace“, zadávací dokumentace pravidlo na základě kterého by neposuzoval pouze splnění kvalifikačních požadavků ve spojení s určeným minimálním standardem jednotlivých nabízených výrobků doplněných dodavatelem do přílohy č. 3 „Typový seznam osvětlení“ zadávací dokumentace, který v citované příloze zadávací dokumentace sám stanovil, nýbrž při posouzení prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. k) zákona současně i hodnotil kvalitativní vlastnosti některých nabízených výrobků uvedené dodavatelem v příloze č. 9 „Parametry vybraných typů svítidel“ zadávací dokumentace“, čímž vymezil předmět správního řízení.

40. Z obdržného podnětu plyne, že podatelé upozorňovali Úřad na další možná pochybení zadavatele. Jedním z nich je nastavení zadávacích podmínek tak, že jsou z účasti na veřejné zakázce vyloučeni dodavatelé osvětlení značky iGuzzini, kteří nemohou splnit minimální hranici stanovenou pro technickou kvalifikaci. Dalšími pak jsou hodnocení banálních až nesmyslných parametrů, které nemají prokazatelnou vazbu na cenu nebo kvalitu plnění, neodůvodněnost stanovení hranice pro technickou kvalifikaci právě na 3600 bodů, diskriminační nastavení zadávacích podmínek, nehospodárnost postupu zadavatele, nemožnost znalosti parametrů jednotlivých svítidel zadavatele, z níž pramení nemožnost nastavit zadávací podmínky tak, aby nebyly diskriminační, nejasnost hodnotících kritérií, nestanovení minimálního garantovaného odběru svítidel, netransparentní a nezákonné podmínky zkoušky požadované před podpisem smlouvy, nedostupnost odkazované metodiky Ministerstva kultury, nezodpovězení dotazu jednoho z dodavatelů, nezákonnost žádosti o vysvětlení nabídek dodavatelů, nastavení zadávacích podmínek způsobem upřednostňujícím dodavatele dodávající produkty značky ERCO, obdobně problematicky postup zadavatele v jiných nedávných zakázkách a další.
41. Jak je patrné z výše uvedeného, podatelé podnětu tvrdí nemalé množství pochybení v postupu zadavatele. Výsledkem šetření podnětu ze strany Úřadu však bylo zahájení správního řízení, jehož předmětem je pouze jedna z celkem asi třiceti námitek vznesených v podnětu.
42. Na základě právě uvedeného pak není vyloučeno, že některé další skutečnosti, na které je v podnětu poukazováno, mohou založit nezákonnost v postupu zadavatele z jiného důvodu, než porušení zásady transparentnosti. Předseda Úřadu tak vrácením věci k dalšímu řízení dává Úřadu prostor pro případné rozšíření předmětu správního řízení a posouzení postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky z odlišného úhlu. Nelze si totiž nevšimnout, že podaný podnět je značně obsáhlý a zahrnuje i velmi konkrétní výtky vůči postupu zadavatele (např. stran přiměřenosti kvalifikačních podmínek, nebo stran diskriminace dodavatelů konkrétního výrobce světel).
43. Ať už dojde nebo nedojde k rozšíření předmětu správního řízení, Úřad nemůže vycházet ze svých závěrů o netransparentnosti zadavatelem použitého mechanismu posouzení splnění podmínek technické kvalifikace. Ačkoliv dochází k jistému „přelivu“ napříč posuzovanými aspekty v rámci kritérií technické kvalifikace dle článku 5C písm. b) i c), nejedná se o postup příčící se zákonu. Takto konstruované požadavky na technickou kvalifikaci patrně nelze označit za „běžné“ či často užívané, což klade větší požadavky na vysvětlení celého mechanismu, avšak nejde o okolnost, která by sama o sobě svědčila o netransparentnosti postupu zadavatele. V daném případě zadavatel v zadávací dokumentaci mechanismus posuzování technické kvalifikace popsal detailně a srozumitelně a tedy i transparentně. Je možné poukázat i na to, že podobně² nastavené zadávací podmínky byly řešeny i před Soudním dvorem Evropské unie (viz rozsudek uvedeného soudu ze dne 20. 9. 2018, ve věci C-546/16), kdy uvedený soud konstatoval, že takové nastavení zadávacích podmínek je přípustné, pokud zadavatel zároveň dodrží základní zásady zadávání veřejných zakázek.

K důvodům pro vydání předběžného opatření

² V odkazovaném případě šlo o dvoufázové hodnocení, nikoliv dvoufázové posuzování kvalifikace jako v nyní řešené věci.

44. Dle § 248 zákona Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, při kterém může mimo jiné nařizovat předběžná opatření. Zákon neobsahuje zvláštní postup pro nařízení předběžného opatření v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, proto se subsidiárně použije obecná úprava obsažená v § 61 odst. 1 správního řádu.
45. Dle § 61 odst. 1 správního řádu může správní orgán z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.
46. Dle § 61 odst. 3 správního řádu správní orgán předběžné opatření zruší rozhodnutím bezodkladně poté, co pomine důvod, pro který bylo nařízeno. Neučiní-li tak, pozbývá předběžné opatření účinnosti dnem, kdy se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků.
47. Dle § 152 odst. 2 správního řádu o rozkladu rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního orgánu. Dle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
48. Dle § 93 odst. 1 správního řádu jestliže není v této hlavě stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlavy I až IV, VI a VII této části.
49. Vzhledem k uvedenému je nutné konstatovat, že předseda Úřadu jako nadřízený správní orgán rozhodující o rozkladu může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření při splnění zákonných podmínek v souladu s § 61 odst. 1 správního řádu.
50. Účelem, pro který bylo Úřadem z moci úřední zahájeno toto správní řízení, bylo (eventuální) uložení nápravného opatření v zadávacím řízení veřejné zakázky. A právě tento účel řízení byl zajištěn zákazem uzavřít smlouvu uloženým zadavateli výrokem III. napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že byl tento výrok spolu s celým napadeným rozhodnutím zrušen a věc byla Úřadu vrácena k novému projednání, je třeba účel řízení opět zajistit v následujícím průběhu tohoto správního řízení uložení zákazu zadavateli až do pravomocného skončení řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu podle § 263 odst. 8 zákona.
51. Zabýval jsem se proto konkrétními okolnostmi zjištěného stavu věci a dosavadním průběhem tohoto správního řízení z toho pohledu, zda je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků tohoto správního řízení zejména během nového projednání věci Úřadem.
52. Dospěl jsem přitom k závěru, že z důvodu stávajícího procesního stavu tohoto správního řízení, přetrvávání účelu tohoto správního řízení a zejména pak z toho důvodu, že předmětem posouzení se mohou stát jiné konkrétnosti postupu zadavatele, přetrvává dle § 263 odst. 2 zákona potřeba zajistit možnost uložení (eventuálního) nápravného opatření v zadávacím řízení veřejné zakázky. Pokud by totiž došlo k uzavření smlouvy zadavatele s vybraným dodavatelem v průběhu tohoto správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, byla by tato možnost zmařena. K tomu je třeba doplnit, že Úřad obdržel dne 18. 8. 2020 od zadavatele informaci o tom, že zadavatel již rozhodl o výběru dodavatele a je

připraven s ním, až mu v tom nebude bránit zákaz uložený Úřadem, uzavřít rámcovou dohodu na veřejnou zakázku.

53. Z výše uvedených důvodů jsem rozhodl o nařízení předběžného opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

VI. Závěr

54. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal, že nastaly zákonné podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání a dále že přetrvává potřeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, jsem rozhodl tak, jak je ve výrocih tohoto rozhodnutí uvedeno. Úřad je při novém projednání věci vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

JUDr. Jaromír Císař, advokát, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy